

„Obiecuję, że dusza, która czcić będzie ten Obraz, nie zginie”

/Dz. 48/

Historia obrazu Jezusa Miłosiernego rozpoczyna się 22 lutego 1931 r. w Płocku, kiedy to św. Faustyna miała wizję, w trakcie której Chrystus wyraził życzenie, by namalować obraz zgodny z wizerunkiem, jaki ujrzała. **„Wieczorem, kiedy byłam w celi – pisze w Dzienniczku – ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szacie białej. Jedna ręka wzniesiona do błogosławieństwa, a druga dotykała szaty na piersiach. Z uchylenia szaty wychodziły dwa promienie, jeden czerwony, a drugi biały. (...) Po chwili powiedział mi Jezus: Wymaluj obraz według rysunku, który widzisz, z podpisem: Jezu ufam Tobie” /Dz. 47/. „Chcę, aby ten obraz (...) był uroczystie poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, ta niedziela ma być świętem Miłosierdzia”/Dz.49/.**

Treść tego obrazu bardzo ściśle wiąże się z liturgią tej właśnie niedzieli. Kościół czyta w tym dniu Ewangelię wg św. Jana o ukazaniu się zmartwychwstałego Chrystusa w Wieczerniku i ustanowieniu sakramentu pokuty.

Pierwszy obraz Jezusa Miłosiernego został namalowany w Wilnie w 1934 r. w pracowni Eugeniusza Kazimierzowskiego pod bezpośrednim kierunkiem św. Faustyny. Do publicznej czci został wystawiony po raz pierwszy w Ostrej Bramie w Wilnie, w sanktuarium Matki Bożej Miłosierdzia w pierwszą niedzielę po Wielkanocy 26 – 28 kwietnia 1935 r. Obecnie obraz ten odbiera cześć w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Wilnie.

